

Auf der anderen Seite

(2007 - Al otro lado), de Fatih Akin

Sinopsi

A través d'una sèrie d'encontres, relacions i morts, les vides de sis persones es creuen durant els seus viatges emocionals cap al perdó i reconciliació entre Alemanya i Turquia. Nejat és un d'aquests protagonistes: no està d'acord amb la relació que el seu pare Ali manté amb Yeter, una prostituta, però tot canvia quan descobreix que ella envia diners a Turquia per pagar els estudis de la seva filla.

Fitxa tècnica

Direcció Fatih Akin
 Guió Fatih Akin
 Producció Corazón Internacional
 (Alemanya), Anka Film (Turquia), Ndr
 (Alemanya), Dorje Film (Itàlia)
 Productors Andreas Thiel,
 Klaus Maeck, Fatih Akin
 Fotografia Rainer Klausmann, Bvk
 Muntatge Andrew Bird
 So Kai Lüde
 Música Shantel
 Any 2007
 Duració 122 minuts
 País Alemanya, Turquia

El director

Fatih Akin (Hamburg, 25 d'agost de 1973) va començar a estudiar l'any 1994 Comunicació Visual a Hamburg i només un any després ja rodava el seu primer curtmetratge, *Sensin*. Totes les seves pel·lícules han estat premiades en diferents festivals, però l'Ós d'Or aconseguit a la Berlinale l'any 2004 amb *Gegen die Wand* li ha permès traspasar fronteres i que les seves pel·lícules arribin a les nostres pantalles.

aquest dualisme vertiginós; el mirall que fa que lo positiu pugui convertir-se en negatiu i viceversa [...] M'ha influït molt L'art d'estimar, d'Erich Fromm. Em fascinen les relacions humanes; no em refereixo només a les relacions entre homes i dones, a les relacions sexuals, sinó entre pares i fills, al conjunt de les relacions. Crec que si hi ha guerres en el món, és degut al fet que l'home no estima prou el proïsme. També penso que la mandra engendra el mal; és més fàcil odiar que estimar".

'Liebe, Tod und Teufel'

Precisament, amb *Gegen die Wand* Akin va començar la trilogia 'Liebe, Tod und Teufel' ('Amor, Mort i Maldat'). *Gegen die Wand* representa la part dedicada a l'amor; *Auf der anderen Seite* és la part de la mort; actualment, el director turc treballa en la pel·lícula que tancarà la trilogia i que tractarà el tema de la maldat.

Amb aquestes tres pel·lícules, Fatih Akin vol reflexionar sobre els tres eixos principals que, segons ells, conformen l'ésser humà: "l'amor és tot, paciència, tolerància, entrega. El mal és just el contrari: ignorància, racisme, poder... I al mig, la mort, no com a final, sinó com a ruptura i transformació; és la intermediària;

La pel·lícula

Auf der anderen Seite parla de la mort, però d'una mort relacionada amb el naixement i la transformació, sobre com la mort i el naixement obren camins cap a altres dimensions. La pel·lícula suposa un creuament de sis personatges que viuen en dos móns paral·lels, Europa i Àsia.

El repartiment de la pel·lícula el formen des de joves promeses del cinema alemany i turc, fins a estrelles consagrades i gran mites en les respectives cinematografies nacionals.

Una d'elles és Hanna Schygulla (Susanne Staub), una actriu que va conèixer el llavors jove

Fitxa artística

Nejat Aksu Baki Davrak
 Yeter Öztürk Nursel Köse
 Susanne Staub Hanna Schygulla
 Ali Aksu Tuncel Kurtiz
 Ayten Öztürk Nurgül Yesilçay
 Lotte Staub Patrycia Ziolkowska

realitzador Rainer Werner Fassbinder a un curs d'art dramàtic. A partir d'aquí, van decidir fundar el seu propi teatre, l'Antiteatre i no van trigar gaire a convertir-se en la parella de referència del cinema alemany. La relació i la col·laboració entre tots dos artistes ha donat com a fruit títols mítics com El matrimoni de Maria Braun, Les amargues llàgrimes de Petra Von Kant i Una cançó, Lili Marleen. Però a més de ser la musa de Fassbinder, Schygulla ha treballat amb directors de la talla d'Andrzej Wajda, Wim Wenders, Volker Schlöndorff, Jean-Luc Godard, Kenneth Branagh, Amos Gitai, etc.

L'altre veterà és Tuncel Kurtiz (Ali Aksu), un dels actors més populars de Turquia. Kurtiz ha estat una de les cares preferides pel director kurd Yilmaz Güney, un gran activista contra les convencionalitats. Kurtiz ha guanyat nombrosos premis, entre els quals hi ha el de Millor Actor a la Berlinale, per la seva interpretació a Hiuch Hagdi, de Shimon Dotan.

Occident-Orient

Estambul, batejada com a Bizanci pels grecs i com a Constantinopla pels romans, ha estat històricament un lloc de pas de pobles i civilitzacions. La seva privilegiada i estratègica ubicació, entre Europa i Àsia, l'han convertit en una de les ciutats més riques i eclèctiques culturalment. Però alhora, Estambul és una ciutat dual, i de vegades dividida, i un clar reflex de la societat i del país sencer. I és que Estambul és l'única ciutat del món situada en dos continents: separada per l'estret del Bòsfor, la meitat de la ciutat descansa en terreny europeu, mentre que la resta pertany al continent asiàtic. La proximitat a Occident han fet d'Estambul el centre financer i cultural de Turquia, tot i que la capitalitat recau en la conservadora Ankara, situada al centre del país.

Aquesta situació es reflecteix

políticament en la societat turca, que es troba a cavall entre occident i orient, entre incorporar-se a la Unió Europea o girar cap el conservadorisme dels veïns països islàmics.

Aquesta dualitat està provocant tensions polítiques al país, però sense ella no es pot entendre la fusió cultural de tradició i modernitat, que és l'autèntic combustible que fa d'Estambul una ciutat en constant ebullició.

Amb el cor dividit

Això també ha acabat influïent en la seva població. Molts van mirar i miren Occident com el seu destí. Una gran onada d'emigrants turcs van travessar fronteres a la recerca d'una vida millor; molts, van decidir instal·lar-se a Alemanya, entre ells, els pares de Fatih Akin. El director de cinema no es considera ni turc ni alemany, sinó ambdues coses. Educad a casa segons la tradició musulmana, però a l'escola segons la cultura occidental, Akin ha sabut explotar aquestes dues fonts de coneixement.

Les seves pel·lícules reflecteixen el procés de descobriment d'un país total desconegut per a Akin fins l'any 1996, quan decideix viatjar a Turquia i rodar el seu curtmetratge "Getürkt": "llavors vaig descobrir una altra faceta de Turquia i el país em va començar a fascinar. Com més rodo a Turquia, més intento entendre el país i com més l'entenc, més m'entristeixo. Odio la política i el nacionalisme, el que està passant allà ara... La història es repeteix. Tornen a cometre els mateixos errors".

Compromís polític

Aquesta dualitat queda reflectida a Auf der anderen Seite de la mà de les dues parelles de mare i filla: Susanne i Lotte representen la Unió Europea, mentre que Ayten i Yeter representen Turquia. Segons comenta Fatih Akin, elles simbolitzen les relacions entre els dos sistemes polítics: "em va divertir la discussió entre Susanne i Ayten sobre la Unió Europea, però la meva opinió no

compte. Per a l'escena em vaig inspirar en moltes converses que havia escoltat al meu voltant. L'alemanya Susanne i la turca Ayten s'adonen que la seva percepció del món ha canviat radicalment".

I tot que Akin digui que la seva opinió no compta, això no significa que no en tingui una: "què penso de la relació de Turquia amb la UE? Cada dia odio més a la UE. Què és en realitat? Angela Merkel venent armes? Sarkozy amb la Bruni? És una llàstima que les reformes a Turquia es facin per pressions de la UE i no per una veritable necessitat democràtica. I considero que aquest ambient tranquil dels turcs a Alemanya té més a veure amb l'esforç fet per les persones, que amb el triomf d'una política d'integració determinada".

"Sóc una persona políticament compromesa? M'agradaria canviar el món, però, em converteix això en una persona políticament compromesa? La pel·lícula vol canviar el món, però la converteix això en una pel·lícula políticament compromesa? Em sembla més filosòfica, tot i que considero que avui dia tot és polític. Actualment no es pot separar la vida de la política i de l'art. Tinc ideals, però puc canviar d'opinió demà, i m'esforço en no ser dogmàtic. He intentat realitzar la pel·lícula amb cert distanciament, posant-me en el lloc de l'espectador. Però no ha estat possible. L'intel·lecte no sempre decideix".

Ivanna V. Ortiz

Filmografia

- 2007 - Auf der anderen Seite
- 2005 - Crossing the bridge - The sound of Istanbul
- 2003 - Gegen die Wand ("Contra la pared")
- 2002 - Solino
- 2000 - Wir haben vergessen zurückzukehren
- 2000 - Im Juli
- 1998 - Kurz und schmerzlos
- 1996 - Getürkt (curt)
- 1995 - Sensin (curt)

Es demana puntualitat. Es demana als espectadors que desconnectin els telèfons mòbils i qualsevol altre aparell acústic abans de començar la projecció. Gràcies.

Organitza

Cineclub Sabadell

C/ d'en Font, 1, 08201 Sabadell,
www.cineclubsabadell.org

Amb el suport de

Ajuntament de Sabadell

Hi col·labora

